

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૫ મુ.

સંવત ૨૦૦૪.

આત્મ
સં. ૫૩

અંક ૧૧ મા

બુલાર્થ : જયેષ્ઠ

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક :-

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અ નુ ક મ શ્લોકા.

૧	શ્રી નેમિનાથ જિન રતવન	...	...	(મુનિ મહારાજ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી)	૨૦૫
૨	શ્રી મહાવીરસ્વામી રતવન	...	...	(મુનિશ્રી રમણિકવિજયજી મહારાજ)	૨૦૬
૩	વિજયનાંદસૂરીશ્વરજીની સ્તુતિ	...	...	(મોહનલાલ 'શીહોરી')	૨૦૭
૪	વિચારશ્રેણી	...	...	(આચાર્યશ્રી વિજયકરતૂરસૂરિજી મહારાજ)	૨૦૮
૫	યોગમીમાંસા	...	...	(સં. મુનિ પુણ્યવિજયજી (સંવિગ્નપાક્ષીક))	૨૧૧
૬	સાચું ધન	...	...	(અનુ-અભ્યાસી)	૨૧૩
૭	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સ્તવન	...	...	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુસીલાઇ-મેરખી)	૨૧૫
૮	આગામી સંવત્સરો આગત ખુલાસો	...	...	(સમુદ્રવિજય)	૨૧૭
૯	શુદ્ધિ પત્રક	...	...	...	...૨૧૮
૧૦	વર્તમાન સમાચાર	...	...	(સમા)	૨૧૯
૧૧	આધુનીકયુગનાં પ્રભાવક શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની જયંતિ...	...	...	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૨૪

આ માસમાં નવા થયેલા માનવંતા લાઇફ મેમ્બર સાહેબો.

૧	શાહ મનસુખલાલ વનમાળીદાસ	(૧) લાઇફ મેમ્બર	મું'મઇ
૧	શાહ ભૂપતરાય હીરાચંદ	,	ભાવનગર

નમ્ર નિવેદન.

આ વર્ષે દર ઇંગ્રેજી મહિનાની પહેલી તારીખે “આત્માનાંદ પ્રકાશ” માસિક પ્રગટ થાય છે, જેથી લેખક મુનિ મહારાજઓ તથા જૈન બ્રહ્મજીઓ ઉપરાંત તારીખની પંદર દિવસ પહેલાં લેખો મોકલવા તરદી લેવી.

જહારગામથી મુનિ મહારાજ વગેરે તથા જૈન બ્રહ્મજીઓ તરફથી જૈન ધર્મના ગ્રંથો વેચાણ મંગાવવા અનેક પત્રો આવે છે, પરંતુ અમો અમારા છપાવેલા ગ્રંથો સિવાય બીજાના છપાવેલા કોઇપણ ગ્રંથ અમો પ્રથમથી વેચતા નથી અને તેવા બીજાઓના ગ્રંથો ઘણા કાર્યને લઇને મોકલી શકતા નથી, જેથી અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલાં ગ્રંથો સિવાય કોઇપણ ગ્રંથ કોઇએ વેચાણ મંગાવવા પત્ર લખવો નહિ. છતાં તેમ થશે તો તેના જવાબ લખવામાં આવશે નહિ.

અમારું નવું પ્રકાશન.

૧ શ્રી દ્વાદશાર નયચક્રસાર-ગ્રંથ (મૂળ ટીકા સાથે)

તાર્કિક શિરોમણિ, નયવાદપારંગતત્રાદિપ્રભાવક આચાર્યશ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણ વિરચિત મૂળ અને ટીકાના પ્રણેતા સમર્થ તાર્કિક આચાર્યશ્રી સિંહસૂરગણિ ક્ષમાશ્રમણ એકંદરે સ્વપર વાહ્યમય વિષયક પાંડિત્યના ક્ષેત્રમાં કેવું વિશાલ પ્રભુત્વ ધરાવતા હતા ? તે આ અપૂર્વ ગ્રંથ બતાવે છે; તેમજ આ ગ્રંથના પ્રકાશનથી વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન ભારતીય આર્યદર્શનિક સાહિત્ય અને તેને લગતા ઇતિહાસ ઉપર વિશિષ્ટ પ્રકારે પ્રકાશ પાડતો આ નયનો અદ્યતન રસપ્રદ પ્રમાણ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કે જે વિદ્વાનો, સાહિત્યક્ષેત્રમાં રસ ધરાવનાર આમજનતાને પણ રસપ્રદ બનશે. આ માસિકમાં આવતી લેખમાળા અને વિશિષ્ટ

ટા. પા. ૩

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૪.

જ્યેષ્ઠ

પુસ્તક ૪૫ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૪.

:: તા. ૧ લી જુલાઈ ૧૯૪૮ ::

અંક ૧૧ મો

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન.

(૩મજીમ અરસે આદલવા.....)

શ્યામ મેઘ સમ નાવલીયા ! ખ્યાસી મયૂરી સમ હું,
નેમિનાથ ! આવો, આવો, નેમિનાથ ! આવો—ટેક.

હરણાંને ઉગાર્યાં ધારી ત્યાં દયા, ત્યાં દયા,
કરુણા સાચા સ્વામી ત્યાં થયા, ત્યાં થયા,
કરુણા કેરા સાગર હો, રાબુલ ત્યાંજો શાને ?
નેમિનાથ ! આવો, આવો, નેમિનાથ આવો...શ્યામ. ૧

શ્યામ વર્ણના બોલી સખીઓ સૌ હસે, સૌ હસે,
આપ તણા ગુણસાગરમાં મન ઉલ્લસે, ઉલ્લસે,
પાછો રથને વાળો હો, કર મારો ઝાલો સ્વામી,
નેમિનાથ ! આવો, આવો, નેમિનાથ ! આવો...શ્યામ. ૨

રાબુલ નેમિ અરણો ભજતાં ઉદ્ધરી, ઉદ્ધરી,
દીક્ષા ધારી અજિત પદમાં એ ઠરી, એ ઠરી,
હેમેન્દ્રે એ ભાવો રે, હેતે ઉદ્ધારો સ્વામી,
નેમિનાથ ! આવો, આવો, નેમિનાથ ! આવો.

મુનિ મહારાજ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી

श्रीविजयसेनसूरि-शिष्य-विनिर्मितं

*॥ श्रीमहावीरस्वामिस्तवः ॥

संपादकः—मुनि श्री रमणिकविजयजी महाराज—(वडोदरा)

त्रोटक छंद ॥

मनसि मानव ! मानवमन्दिरं, जिनवरं धर सिद्धिवधूवरम् ।
जगति यो जनताम्बुजबोधने, दिनकरो न करोति रतिं भवे ॥ १ ॥

भवमहोदधिकुम्भवसमुद्भवं, शिववशा वृणुते स जिनाधिपम् ।
अधरयन्तमशेषगुणाकरं, सकमलं कमलं वदनश्रिया ॥ २ ॥

नमति वीरजिनं नरधोरणी, हरिविनिर्मितजन्ममहोत्सवम् ।
पदयुगप्रणतं विदधाति नो, सकमलं कमलं स जनं जिन ! ॥ ३ ॥

सुरमणि-सुरधेनु-सुरद्रुमा, बभुरिवेप्सितवस्तुषु यन्नखाः ।
भविमुदेऽस्तु तदीयवचश्चयः, सकमलः कमलोदसहोदरः ॥ ४ ॥

उदरगोऽपि विषादमुदौ क्रमा-दचलनाच्चलनात् त्रिशलां नयन् ।
त्रिदशशैलमचालयदीश्वरः, सुचरणाऽऽचरणादरसुन्दरः ॥ ५ ॥

कनकचम्पक-चारु-तनुद्युतिः, स भविनां विदधातु महोदयम् ।
हरिमुदे स्पृशति स हरिं दधत्, स्वचरणे चरणेन सुराचलम् ॥ ६ ॥

शिरसि मुष्टिहतस्त्रिदशोऽनमत्, पदयुगं प्रथमे वयसि प्रभोः ।
भवभृतामतिशायि शिवोदयं, विदधतो दधतो हरिलाञ्छनम् ॥ ७ ॥

हरिकटीविभवं हरिलाञ्छनं, हृदि वह्नेम जिनं हरिणाऽऽनतम् ।
कमकुशेशयषट्चरणायि-ताऽसुरवरं खरं जितपर्षदम् ॥ ८ ॥

चरमतीर्थैकतस्त्रिदिवच्युति-प्रमुखमङ्गलवासरपञ्चकम् ।
भवतु भक्तिमतां भविनां मुदे, विभवदं भवदन्तिमृगद्विषः ॥ ९ ॥

इति जिनाधिपसंस्तवनं जनः, पठति यः प्रमदादुपवैणवम् ।
विजयसेनविनेयविनिर्मितं, सुलभते लभते सुदृशां श्रियम् ॥ १० ॥

*आ स्तव पूज्य महाराजजी श्रीमुक्तिविजयजी (मूलचंदजी) महा-
राजना छाणिना भंडारनी प्रति परथी उतारीने अहींया आप्युं छे.

વિજયાનંદસૂરીશ્વર તમને લાખખો પ્રણામ.

[સિદ્ધાચળના વાસી જિનને.....રાગ]

- અઢાર ખાણું વિક્રમ વરસે, ચૈતર સુદિ એકમનાં દિવસે;
થયો જન્મ સુખકાર.....તમને૦ ૧
- ગણેશ-રૂપાદેવી જાયા, જીરામાં ઉછેરી કાયા;
રહી ઘેર ઓસવાળ.....તમને૦ ૨
- ગંગારામ-જીવણ સહવાસે, દીક્ષા ગ્રહી દુંદક મત પાસે;
ઉમર વર્ષ અઢાર.....તમને૦ ૩
- દુંદકમતમાં ગલતી દેખી, જ્ઞાનથકી સઘળું એ પેખી;
હીમત કરી તૈયાર.....તમને૦ ૪
- દેશ વિદેશ વિષે વિચરીને, વિવેક યુક્તિ વાદ કરીને;
સત્ય કયું સાબિત.....તમને૦ ૫
- બુદ્ધેરાય, વૃદ્ધિ, મૂળચંદે, ગ્રહો માર્ગ એ મનથી વંદે;
સ્થિર રહ્યા શુરુકાળ.....તમને૦ ૬
- ૧૬૩૨ વય ચાલીસે, રાજનગરમાં શુરુની પાસે;
દીક્ષા તપગચ્છ થાય.....તમને૦ ૭
- રાહુ ઘેરી છાંયા જાતા, કિરણ ચંદ્રતાણાં ઉભરાતાં;
તેમ પ્રકાશ્યા આપ.....તમને૦ ૮
- ચીકાગોની ધર્મસભામાં, જાવા હોંશ ઘણી હૈયામાં;
રહ્યા ધરી ઉપયોગ.....તમને૦ ૯
- સિદ્ધક્ષેત્રમાં શુરુજી આવ્યા, સંઘે સૂરિપદથી ગિરદાવ્યા;
ઉમર હતી વનદ્રાર.....તમને૦ ૧૦
- ઓગણીસ ત્રેપન વિક્રમ વરસે, જેઠ સુદિ સાતમના દિવસે;
દેવ થયા મધરાત.....તમને૦ ૧૧
- ખાકી રહી જે જે શુરુઆશા, ધરી રૂપ વહલભસૂરિ ભાષા;
અમર કર્યા શુરુદેવ.....તમને૦ ૧૨

લી. મોહનલાલ 'શીહોરી'

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 X ‘વિચારશ્રેણી’ X
 X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

લેખક-આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસરિણ મહારાજ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૯૯ થી શરૂ.)

મરવું તો છે જ તો પછી સમતાથી કેમ ન મરવું? મમતાથી મરનાર કરતાં સમતાથી મરનાર ઉત્તમ આત્મા હોવાથી બંને લોકમાં સુખ-શાંતિ તથા આનંદનો ભોગી બને છે.

પોતાના આત્માને ઝાળખીને તેના માટે કાંઈપણ હિત ન કર્યું તો પછી દુનિયાને દેખાડવા ઘણુંય કર્યું હશે તોયે તે દેહ છોડતાની સાથે જ બધુંયે અદૃશ્ય થઈ જશે.

ચારિત્ર વગરના કળાવાન-ધનવાન-વિદ્વાન કે બુદ્ધિમાન લોકહિત કરી શકતા જ નથી; કારણ કે ચારિત્રહીનની કોઈના પર અંતરમાં ઊંડી છાપ પડી શકતી નથી. ગમે તેવા માનવીને પણ જ્યારે ચારિત્રહીનતાની બળર પડશે કે તરત જ તેની મનોવૃત્તિમાં દેખાવ પૂરતા ગુણવાન માટે હલકા વિચારો આવવાથી તિરસ્કાર જ ઉત્પન્ન થશે.

કર્તવ્યોના કંગાળ કર્તવ્યપરાયણની ભૂલો કાઢી ઉપદેશ આપવા પોતાનું ડહાપણ બતાવે છે, પણ પોતે સાચું અને સાચું કરી બતાવી માર્ગદર્શક બની શકતા નથી એ જ તેમની તુચ્છતા તથા અપ્રમાણિકતા બતાવી આપે છે.

મનોવૃત્તિ મળ્યા સિવાયની માયાવી મૈત્રીથી માનવી સુખ-શાંતિ મેળવી શકતો નથી.

બીજાનું અહિત કરીને પોતાની ક્ષુદ્ર વાસના પોષવાની ઇચ્છા રાખવી જ નહિં.

બાણવા માત્રથી સારા માણસને પણ તિરસ્કાર

ઉત્પન્ન થાય તેવી પોતાના મોભાને હલકો બનાવનાર ઇચ્છાઓનો કદી પણ આદર કરવો નહિં.

માનવી વધુ પડતી ન પૂરાય તેવી નકામી ઇચ્છાઓ ન રાખે તોયે શાંતિથી જીવી શકે છે.

પરની પ્રાણસંપત્તિ તથા ધનસંપત્તિ ઉપર તેના સ્વામી સિવાય કોઈનો પણ હક નથી છતાં જે તેને બળાત્કારથી પડાવી લે છે તે પ્રભુનો ગુનેગાર છે.

નીતિ તથા ધર્મના આશ્રિતને બીજાની પાસે ન્યાય ચુકાવવા જવું પડતું નથી, કારણ કે તે અપરાધોથી મુક્ત હોય છે. કુટિલતા ટાળીને જનકલ્યાણ માટે કરવામાં આવતો પ્રયાસ સફળ બની શકે છે.

જે વાસનાઓથી આત્માનું અહિત થતું હોય તેને કાઢી નાંખવા પ્રયાસ કરવો તે એક પ્રકારનો ધર્મ છે.

તુચ્છસ્વાર્થ સાધવા જનતા સમક્ષ પ્રતિજ્ઞાઓ લેવામાં મહાપાપ છે; કારણ કે સ્વાર્થના અંગે પ્રાંતજ્ઞાઓનો ડોળ કરવાથી જનતાને ઠગીને વિશ્વાસઘાતી બનાય છે.

પરિણામ વિચારી ગમે તે ભોગે પણ પાલન કરવાના ભાવ તથા શક્તિ હોય તો જ કોઈપણ પ્રકારની પ્રતિજ્ઞા લેવાનું સાહસ કરવું, કારણ કે આવેશમાં આવી પ્રતિજ્ઞા પળમાં લઈ શકાય છે, પણ આવેશ શમી ગયા પછી તેને પાળવામાં

ઘણી જ મુશ્કેલીઓ ઊભી થાય છે. તુચ્છ પ્રકૃતિનો માનવી ગમે તેટલો અવગુણી હશે તોયે ગુણવાનના નજીવા દોષોને દષ્ટિ સન્મુખ રાખીને પોતાને ગુણી માનશે.

જીવનપથમાં પ્રયાણ કરી રહ્યા છો માટે જ્ઞાન ચક્ષુ ઉઘાડી રાખજો, નહિ તો અવળે રસ્તે ચઢી જઈને હેરાન થશો.

સ્વાર્થી આશાનો અત્યંત આદર કરે છે પણ નિસ્વાર્થી તો તેની ઉપેક્ષા જ કરે છે.

લાગણી અથવા તો સ્નેહગર્ભિત સંસર્ગમાં આદર કે અનાદરની કાંઈપણ ગણતરી જ હોતી નથી; પરંતુ કેવળ સ્વાર્થ કે વ્યવહાર માત્ર જાળવવામાં આદર તથા અનાદરને ખાસ કરીને પ્રધાનતા આપવામાં આવે છે.

સ્નેહથી સામાન્ય આવકાર પણ સોનાથી વધારે કિંમતી છે, ત્યારે તિરસ્કારથી આગ્રહભર્યો આદરસત્કાર કથીરથી પણ હલકો છે.

બનતી સેવા કરી છૂટવું પણ નિષ્કારણ બીજાની પાસે સેવા કરાવવાની ઇચ્છા રાખવી નહિં.

બીજામાં દુર્ગુણો જોઈને તો કદાચ અણુગમે થાય પણ ગુણ જોઈને અણુગમે થવો તે અવગુણીનું ચિન્હ છે.

કોઈપણ માનવી પોતાની ઐશ બીજાના આગળ ઉઘાડી કરવા ઇચ્છતો નથી છતાં દુનિયાના ક્ષુદ્ર પ્રાણીઓ પોતાની તુચ્છ પ્રકૃતિને પોષવા બીજાની ઐશ જનતા સમક્ષ ઉઘાડીને રાજ થાય છે તે દુર્જનતાનું ચિન્હ છે.

પ્રગટપણે તો દુર્ગુણોનો બધાય વિરોધ કરે છે, છતાં વિલાસીને તો આદરપૂર્વક તેનો આશ્રય લેવો જ પડે છે.

કામ-ક્રોધ-મદ-મોહ-તિરસ્કાર-કટુ ભાષણ આદિથી કંગાળ બનવું સારું છે; પણ સમતા-સંતોષ-દયા-ક્ષમા-સદાચાર આદિથી તો શ્રીમંત બનવા પ્રયાસ કરવો પરંતુ દરિદ્રી રહેવું સારું નથી.

જડના દાસપણામાંથી છૂટ્યા સિવાય તુચ્છ માનવીના દાસપણામાંથી છૂટી શકાતું નથી.

પૌંડ્રલિક-બનાવટી ઘણું પણ સુખ અશાંતિ ટાળી શકતું નથી, પરંતુ થોડુંક પણ આત્મિક સાચા સુખથી માનવી શાંતિ મેળવી શકે છે. માનવી પોતાના મોઢે પોતાની ગમે તેટલી પ્રશંસા કરે પણ જ્યાંસુધી લોકમાન્ય માણસોની સંમતિ ન મળે ત્યાંસુધી અપ્રમાણિક જ ગણાય છે. માનવીને પોતાની સમજણ પ્રમાણે જેની પાસેથી મનગમતું મળી જાય તો તે અવગુણી હોય તોપણ તેના ગુણ ગાય છે.

કોઈપણ વસ્તુ અથવા તો વ્યક્તિનો સ્વીકાર કે તિરસ્કાર કરતાં પહેલાં માનવીએ બીજાની પસંદગી ઉપર આધાર ન રાખતાં પોતે સદ્-બુદ્ધિપૂર્વક તપાસી લેવું; નહિં તો પરિણામે ચિત્તમાં પશ્ચાત્તાપ તથા કલેશ થવાનો સંભવ રહે છે.

આત્મવિકાસ કરીને પોતાની મહત્ત્વતા બીજાને બતાવવી તે જ ઉત્તમતા છે, પણ આત્મ-વિનાશ કરીને બતાવવી તે મૂર્ખતા છે. પોતાની સમજણ પ્રમાણે સમજાય તે સાચું જ હોતું નથી પણ સાચું સમજાય તે જ સાચું છે.

માન-અપમાનની માન્યતા માનવીની સમજણ ઉપર આધાર રાખે છે; કારણ કે કેટલાક અપમાનને માન સમજી રાજ થાય છે, ત્યારે કેટલાક માનને અપમાન માની ક્રોધિત થાય છે.

કાંઈપણ જાણ્યા પછી માનવીને ‘મારા જેવું કોઈપણ જાણતું નથી’ એવું અભિમાન આવી જાય તો તે અણજાણ જ કહેવાય છે. માનવી કોઈપણ પ્રવૃત્તિમાં વખણાઈ ગયા પછી જો તે અભિમાનનો આશ્રિત બને તો સારી અને સાચી રીતે કાર્ય કરી શકતો નથી અને અનેક ભૂલોનો ભોગ બને છે.

કેટલીક વખત તો ડાહ્યા અને બુદ્ધિશાળી માણસો પણ બીજાથી કરાયેલી પોતાની ખોટી પ્રશંસા સાંભળીને રાજ થવાની ભૂલ કરી એસે છે, છતાં તરત ભૂલ સુધારીને અલાભના ભાગી બનતા નથી.

ગુણો કોઈના આપેલા મળતા નથી પણ ગુણવાન-ઉત્તમ પુરુષોનું અનુકરણ કરવાથી પ્રગટ થાય છે.

માનવી પોતે અવગુણી હોવા છતાં બીજાને પૈસા આપીને પણ તેની પાસેથી ગુણો ખરીદીને રાજ થાય છે.

પોતાની પ્રશંસા સાંભળવાના લોભથી માનવી અવગુણી આગળ પણ તેનાં ગુણો તરીકે વખાણ કરે છે.

કોઈ પણ વસ્તુમાં પોતાના અપ્રગટ ગુણો પ્રગટ થવા તે વિકાસ કહેવાય છે અને ગુણોનું ઢંકાઈ જવું તે વિનાશ કહેવાય છે.

હૃદયની પવિત્રતા-સરળતા-સંજ્ઞનતા-સુશીલતા-સદાચાર અને નિર્વિકારતા આદિ ગુણોને લઈને જ માનવી ગુણી કહેવાય છે, પણ એનાથી વિપરીત અપવિત્રતા, કુટિલતા, દુર્જનતા, દુરાચાર અને ક્ષુદ્ર વાસના આદિ દુર્ગુણોના દાસમાં સંગીત-સાહિત્ય-વિદ્યા-વાચાળતા આદિ કળાઓ હોવા છતાં પણ તે ગુણી કહેવાય નહિ પરંતુ તે હલકી કોટીનો ક્ષુદ્રાત્મા જ કહેવાય છે.

પૈસાવાળાની કદર કરનાર કરતાં ગુણવાનની કદર કરનારમાં સારું ડહાપણ હોય છે.

સરળ હૃદયથી વિશ્વાસ રાખી સાચું કહેનાર તથા વર્તનારને તુચ્છ સ્વાર્થ માટે કાવાદાવા કરી જનતામાં હલકો ચિતરનારમાં હોંશિયારી નથી પણ મૂર્ખતા તથા દુર્જનતા જ હોય છે.

પોતાની પ્રિય વસ્તુને વખોડી હલકી પાડનાર ઉપર અણગમો આવીને મન દુખાતું હોય તો બીજાની પ્રિય વસ્તુને વખોડતાં પહેલાં વિચાર કરી લેવો; કારણ કે સહુકોઈને પોતાની પ્રિય માનેલી વસ્તુની પ્રશંસા જ ગમે છે.

ક્ષુદ્ર સ્વાર્થ સાધવા બીજાની સરળતાનો દુરુપયોગ કરનારમાં સંજ્ઞનતાની છાયા સરખીયે હોતી નથી.

ઉત્તમ પુરુષોના વાણી, વિચાર તથા વર્તનના અંકુશ વગરના માનવીમાં માણસાઈ ન હોવાથી ઉત્તમ જીવન બનાવી શકતો નથી. કષાય તથા વિષયથી વિકૃત થયેલી મનોવૃત્તિ અપવિત્ર કહેવાય છે.

નિઃસ્વાર્થ સ્નેહમાં જ પવિત્રતા રહેલી છે; કારણ કે સ્વાર્થગર્ભિત સ્નેહ માનસિક પવિત્રતાનો સંપૂર્ણ આધક છે.

નિરાગી પુરુષો સિવાય જગતમાં કોઈ પણ નિરાશ્રિત રહીને સુખશાંતિ મેળવી શકતું નથી.

જન્મથી મરણ પર્યંતના જીવનની બધીયે જરૂરિયાતો સ્વાધીનપણે પૂરી પડતી નથી. પરની જરૂર પડે છે માટે જ માનવીઓ ઓળખાણ તથા સ્નેહને ઘણું જ અગત્યના ગણે છે.

દુનિયામાં માણસો તો ઘણાય નજરે પડે છે, પણ જેની આકૃતિની મનોવૃત્તિમાં છાપ પડી હોય તેની જ ઓળખાણ રહે છે.

મનગમતી વસ્તુ તથા વ્યક્તિમાં અણગમો ઉત્પન્ન કરવા કોઈ તુચ્છ પ્રકૃતિવાળો દુર્બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરે તો ડાહ્યા માણસે તેનો આદર કરવો નહિ પણ અનાદર કરવો, જેથી દુર્જનોને ઉત્તેજન મળતું અટકી પડશે.

જીવનમાં સુખ-શાંતિ તથા આનંદને આશ્રય આપવા પૂરતી જ સરળતા રાખવી ઉચિત

સં. મુનિ પુણ્યવિજયજી (સંવિજ્ઞ પાક્ષિક)

(ગતાંક ૫૪ ૧૭૮ થી ૩૩)

આ રીતિએ પ્રથમ કાળમાં ચિત્તથી અને શરીરથી પાપાયરણ થતું તે દૂર થઈ જ્યારે માત્ર કાયાથી જ પાપાયરણ થવા માંડ્યું અને ચિત્તથી મુક્તિની અભિલાષા તથા પાપ પ્રત્યે મૂળા જાડી રહી ત્યારે પરિણામે કાયાથી પણ પાપાયરણનો નિયમ આવી જાય એટલે ચિત્ત અને શરીર ઉભયથી પણ પાપાયરણ થાય નહિ. જે સમયે દુઃખથી ઉદ્દેગ હોતો નથી, સુખમાં સ્પૃહા હોતી નથી; પણ માત્ર કર્મવિપાકના જ્ઞાનપૂર્વક સર્વત્ર રાગદ્રેષ રહિત યા તો અહંભાવ કે મમતા રહિત 'સમભાવ' વિદ્યમાન

હોય છે. આવી સ્થિતિવાળા જીવને સ્થિતપ્રજ્ઞ પણ કહેવામાં આવે છે કે 'સમાહિતસત્ત્વ' પણ કહેવામાં આવે છે.

આ જીવ સમતામાં અને સ્થિરતામાં ૬૬ બની એવો સંસ્કારથી વાસિત થાય છે કે જેથી એના પ્રભાવે વૈરિઓનું વૈર નિવૃત્તિ પામે છે; અને ક્રમશઃ એના સર્વ આવરણોનો વિલય થાય છે; તથા એને 'પરતત્ત્વ'નો સાક્ષાત્કાર થાય છે, જે સમયે એને 'કૈવલ્યમુક્તા' યા તો વિદેહી કિંવા 'જીવનમુક્તા' કહેવાય છે. એ પરતત્ત્વનો સાક્ષાત્કાર ઓપાધિક ગુણોના

છે, પણ આપત્તિ-વિપત્તિ તથા અશાંતિપ્રવેશ-ને સરળ બતાવી આપવા માટે તો સરળતાનો કિંચિત્ માત્ર પણ આદર કરવાની જરૂર નથી.

પોતાની પ્રકૃતિને પાલવતું હોય તેવાનો જ સહવાસ કરવો, નહિ તો જીવન દુઃખ તથા કલેશમય બનશે.

જીવવાનું ક્યેય નક્કી કરીને બહુ જ ડહા-પણુપૂર્વક જીવન વ્યવસ્થા ઘડી નાંખો, નહિં તો અવ્યવસ્થિત જીવનમાં સુખ-શાંતિ કે સંતોષ નહિં મેળવી શકો તેમજ આત્મહિત પણ નહિં કરી શકો.

બીજાના અભિપ્રાયમાં ભળવા પોતાનો અભિપ્રાય બદલતાં પહેલાં સદ્બુદ્ધિ વાપરી સારી રીતે વિચારી લેવાની જરૂર છે. વૈષયિક વૃત્તિઓ યોજવાના હેતુથી પવિત્ર ધર્મશાસ્ત્રોનો ઉપયોગ કરનાર પવિત્ર પુરુષોને કલંકિત કરી

પોતાના આત્માને અધોગતિમાં હડસેલી મૂકવાનું સાહસ કરે છે.

જ્ઞાનામૃતના પિપાસુને વિષય-વિષમિશ્રિત જ્ઞાનામૃત પાવું તે આત્મઘાતી, ભાવહિંસકનું કામ છે.

જલોદર, ભગંદર, ક્ષય જેવા મહાન વ્યાધિ-યોથી પણ કષાય તથા વિષયનો વ્યાધિ ઘણો જ ભયંકર તથા હાનિકારક છે, કારણ કે જલોદર આદિ વ્યાધિયોથી તો કેવળ ક્ષણવિનશ્વર દેહનો નાશ થાય છે પણ કષાય-વિષયના વ્યાધિથી આત્માના જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર આદિ ગુણોનો નાશ થાય છે.

ચૈતન્ય હોય કે જડ હોય, કોઈ પણ વસ્તુની ચાહના કરતાં પહેલાં સાચી રીતે બાણી લેવું જોઈએ કે તે આત્મશુદ્ધિમાં કેટલું ઉપયોગી છે. જો તેનાથી આત્મા અશુદ્ધ-અપવિત્ર બનતો હોય તો તેવી વસ્તુની રચીમાં જ અગ્રેય છે.

વિષયાનંતર થાય છે. મતિ, શ્રુતાદિ શુભો પણ ઔપાધિક શુભો છે. કારણ આવરણના સર્વથા વિલયજન્ય નથી; અતઃ આત્માના સ્વભાવભૂત નથી, પરંતુ ક્ષાયોપશમિક હોઈ વિભાવરૂપ છે. એથી જ એવા શુભોના વિષયાનંતર જ પરતત્વ કિંવા જગત્તે સાક્ષાત્ આવિષ્કાર થાય છે. એ આવિષ્કારના અસ્તિત્વ કાળમાં કેઈપણ પ્રકારનું ધ્યાન હોતું નથી અને માત્ર સામયિક બંધ હોય છે; તથા જગત્ પ્રતિ સર્વથા ઉદ્દાસીન વલણ હોય છે.

આવી ઉત્કટ દશા ‘ફલાવંચકે’ જીવને પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યારે શુભ ઉપયોગપૂર્વક શુભ ક્રિયાનું દત્તચિત્તે આરાધન થાય છે ત્યારે એ ક્રિયાઓના ફળને અવંચિત કરવાની અર્થાત્ સફળ કરવાની યોગ્ય દશા પ્રાપ્ત થાય છે, જેના યોગે આત્મરમણતારૂપ શુદ્ધ ક્રિયામાં સમતા યા તો અભેદ ઉપાસનારૂપ નિર્વિકલ્પ દશામય શુદ્ધ ઉપયોગદ્વારા રમણતારૂપ ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. ફલાવંચક જીવ જાગર દશામાંથી પણ કે જે સમ્યગ્દષ્ટિ સંયમી આદિને હોય તેથી આગળ વધી માત્ર આત્માનુભવરૂપ ‘ઉજાગર-દશા’ ને પણ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. જે અનુભવ દશા માત્ર સ્વસંવેદ છે; પણ શબ્દદ્વારા વાચ્ય નથી, મનદ્વારા ગમ્ય નથી અને ચક્ષુદ્વારા દૃશ્ય નથી; આમ છતાં નિષેધ્ય પણ નથી જ. કારણ તે તે જીવોને અનુભવ સિદ્ધિ છે. એવું પણ સંભવિત છે કે જેનું આંશિક પણ આલેખન થઈ શકે નહિ ખદકે જે કલ્પનાથી પણ અકલ્પ હોય તો પણ તત્ત્વો અનુભવથી ગમ્ય હોઈ શકે છે. એથી જ અનુભવસિદ્ધ તત્ત્વોને અપલાપ કરી શકાય નહિ.

ક્રિયા અવંચક બન્યા વિના ફલાવંચક બની શકાતું નથી. ક્રિયા અવંચકતા એટલે કે-શાસ્ત્રાનુયાયી સફળવાદિદ્વારા શાસ્ત્રને અનુસરી દર્શિત

તત્ત્વોનો સ્વીકાર કરવો, અને સૂચિત અનુષ્ઠાનોનું યથાકાલ અને યથાશક્તિ સેવન કરવું તે છે. એ ક્રિયા અવંચકતામાં શુભસ્થાનકભેદે આરાધનાનો ભેદ પણ સંભવી શકે; આમ છતાં તે જીવ ઇચ્છાયોગી તો હોય જ અને એથી જ શક્ય અનુષ્ઠાનોનો આરાધક છતાં અશક્યનો વાંચ્છુક પણ હોઈ શકે છે; છતાં વાસ્તવિક તો ‘શાસ્ત્રયોગી’ જીવ ‘વચનાનુષ્ઠાન’નું પૂર્ણ આરાધન કરે તે જ ‘ક્રિયા-અવંચકતા’ છે. જેટલા જેટલા અંશમાં ક્રિયા-અવંચકતા પ્રગટ થતી જાય તેટલા તેટલા અંશમાં જાગૃતદશા પ્રગટ થતી જાય છે.

એ જાગૃતિદશા એટલે મિથ્યાદષ્ટિ જીવ જે વિષયકષાયજનિત સુખસામગ્રીમાં કે સુખમાં સુખની કલ્પના અને વૈરાગ્યજનિત આત્મિક સુખમાં દુઃખની કલ્પનારૂપ સુષુપ્તિમાં નિદ્રિત હોય તેનાથી પરાંગમુખ બની વિષયકષાયજનિત સુખમાં દુઃખની માન્યતા અને આત્મિક સુખમાં જ માત્ર સુખની માન્યતારૂપ જે ‘અનિદ્રિતદશા’ તે છે. વિષયકષાયજનિત સામગ્રીમાં બાહિર સુખ અને આંતરિક દુઃખ, જ્યારે વૈરાગ્યજનિત આત્મિક સુખમાં બહિર્દુઃખ પણ હોય પરંતુ આંતરિક તો સુખ જ હોય.

અર્થાત્ મિથ્યાત્વઅંધ જીવોને માટે જે આન્તર સ્ફુટ પ્રકાશરૂપ ઝગઝગતો દિન હોવા છતાં નિશારૂપ હોય અને એથી જ એ પ્રકાશના વિષયમાં એ અજ્ઞાની જીવોની અજ્ઞાનરૂપ ‘નિદ્રા-દશા’ હોય, ત્યારે તેવી સ્થિતિમાં જ જીવોની પરિપૂર્ણ જાગૃતિ હોય તે ‘અનિદ્રિતદશા’ છે. તથા મૂઢ અજ્ઞાની જીવોની વિષયકષાયજનિત સામગ્રીમાં સુખની કલ્પનારૂપ જે જાગૃતિ હોય તે જ સ્થિતિમાં જેઓનું પરમ ઔદાસીન્ય હોય ખદકે જેઓની ઘૂણા હોય કે સર્વથા નિરપેક્ષતા હોય તે ‘જાગૃતિદશા’ છે.

અનુ-અભ્યાસી

ધનવાન હોવું એ એક કળા છે; અને મારી સમજ પ્રમાણે એનું રહસ્ય અકિંચન બનવામાં રહેલું છે. અકિંચન બનવાથી જ આપણે સઘળું પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારી બનીએ છીએ.

આપણું જીવનમાં સૌથી અધિક સુખમય અને મૂલ્યવાન એ જ ક્ષણ છે કે જ્યારે આપણે ભૌતિક જગતની માયાજાલથી આપણી જાતને તટસ્થ કરીને આત્માનુભૂતિમાં પૂર્ણ રૂપે સ્થિત થઈએ છીએ. એ ક્ષણોને પ્રાપ્ત કરવાનું સૌભાગ્ય ત્યારે જ પ્રાપ્ત થાય છે કે જ્યારે આપણે દિવ્ય સૌંદર્યની સન્મુખ થઈએ છીએ; અન્યથા નહિ. ભૌતિક જગતની સંપત્તિ એને ખરીદી શકતી નથી તેમજ સંસારની ઊંચામાં ઊંચી પદવી અથવા શક્તિ તેને પ્રાપ્ત કરાવી શકતી નથી, કેમકે તે એ જ ક્ષણ છે કે જ્યારે આત્મા બાહ્યસુલભ સરલતાથી પોતાના પ્રિય-તમ ભગવાનની અનુપમ સુંદરતાનું પૂજન કરે છે.

મનુષ્યની સુંદરતમ અર્થાત્ સર્વોત્તમ સુખ-મય ક્ષણ જ તેનો સૌથી વધારે મૂલ્યવાન સમય છે. માનવ અનુભૂતિની પરાકાષ્ઠા પોતાના ભાઈઓ ઉપર શાસન કરવાની અથવા સંસારના કોઈ પણ ઇચ્છિત કિંમતી ભંડાર ખરીદવાની શક્તિમાં રહેલી નથી. સાચી સંપત્તિ તો આત્માની અનુભૂતિથી જ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. સુખની વ્યાવહારિક સુદ્રા 'પ્રેમ છે.'

સૌથી વધારે ધનવાન એ જ છે કે જે સૌથી

વધારે આપે છે. એવું આપવાનું સાંસારિક ધનના રૂપમાં કદિ બની શકતું નથી. રૂપિયા, આના, પાઈ એ તો પ્રતીક માત્ર છે; એ સિવાય બીજું કંઈ નથી. કોઈ કોઈવાર તો એ બેડી-ચોતું પ્રતીક બની જાય છે જે આપણને સંસારમાં બાંધી રાખે છે; પરંતુ જીવનની સાચી સંપત્તિ અર્થાત્ સુખી ક્ષણોમાં તો એનો વધારે પ્રવેશ થઈ શકતો નથી.

જે સંસારમાં આપણે રહીએ છીએ, હરીએ-ફરીએ છીએ તેને યથાર્થ રૂપે સમજવાનો આપણે યત્ન કરવો જોઈએ. સાધારણ મનુષ્યની દૃષ્ટિ કેવળ નષ્ટ થનારી વસ્તુઓ પર જ નિર્ણય આપી શકે છે, પરંતુ એ સ્થૂલતાની પાછળ મૂલ્યવાન આધ્યાત્મિક વસ્તુઓનો એક અનર્પિત સાગર છે. જેના સંબંધમાં આપણે ઘણેભાગે અભણ્યા છીએ, તો પણ એ આધ્યાત્મિક સંપત્તિ સૌને માટે સરખીરીતે પ્રાપ્ય છે. એને માટે ધનવાન-દારિદ્રની અપેક્ષા નથી. એ સંપત્તિ ઉપર આપણો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે; અને ખરી રીતે તો એની પ્રાપ્તિ માટે જ આપણો આ સંસારમાં જન્મ થયો છે. જો આપણે એ આધ્યાત્મિક સંપત્તિ કે જે અલૌકિક સુંદરતાની ખાણ છે તેના અનુસંધાનમાં તત્પર નથી થતા તો આપણું જીવન નીરસ અને નિર્ચરક બની જાય છે.

જે મનુષ્ય સાંસારિક સમૃદ્ધિથી સંતુષ્ટ હોવાની કલ્પના કરે છે તેના સંબંધમાં જો એમ કહેવામાં આવે કે આકાશના નક્ષત્ર તેને

માટે અદૃષ્ટ અને નિઃસાર થઈ જાય છે તો તેમાં અત્યુક્તિ નથી. ક્રમે કરીને એના જીવનમાં એક સમય એવો આવે છે કે જ્યારે તે પોતાના ક્ષુદ્ર વ્યાવહારિક ક્ષેત્રની સીમા બહાર કશું જોઈ શકતો નથી. તેની દૃષ્ટિ કોઈ પણ દૃશ્યના અંતસ્તલમાં પ્રવેશ જ નથી કરતી, ઇન્દ્રિયોની અનુભૂતિ સિવાય તે કોઈ પણ ઇન્દ્રિય જિજ્ઞાસા કરતો નથી. તેને સમજાતું પણ નથી કે આત્મશક્તિ વગર એ ઇન્દ્રિયો તદ્દન નકામી છે. એવા જીવન-વ્યાપારમાં તે કેવળ પોતાના આત્માનું જ હનન કરે છે.

પરંતુ જે મનુષ્ય એ અનુપમ દિવ્ય સૌંદર્યને પોતાના જીવનનો સૌથી વધારે કિંમતી ખજાનો સમજીને પોતાના આત્માની અનિર્વચનીય મૌન પ્રેરણાનું અનુસરણ કરે છે તે જરૂર એક દિવસ આ પૃથ્વી અને તેની સમૃદ્ધિના માલેક બની જાય છે, કેમકે એવા મહાનુભાવોની સન્મુખ જીવનનું રહસ્ય પોતાની મેળે પૂર્ણરૂપે વ્યક્ત થઈ જાય છે.

આ વાત એટલી સાધારણ રહસ્યની છે, એટલી સરળ છે કે તેને સમજવા માટે મોટી વિદ્વત્તાની કોઈ જરૂર નથી. જીવનનો અમૂલ્ય ખજાનો એક ઝરણાની માફક પોતાની મેળે જ આપણી અંદરથી ફૂટી નીકળે છે. સૂર્ય, ચંદ્ર અને નક્ષત્રોનું અસ્તિત્વ તો જોનારના ચર્મ-ચક્ષુઓ પર નિર્ભર છે. આપણું ચર્મચક્ષુ જે કોઈ આ બાહ્ય જગતમાં સુંદરતા અથવા સમપ્રવાહિત ગતિ જુએ છે તે સર્વ આપણું આજ્યંતર જીવનનું બહારનું પ્રમાણ છે. ધનવાન થવામાં આવો અનુભવ થાય એ જ સાચી કળા છે.

આપણા સામાન્ય વ્યવહારોનું કશું પણ મહત્વ નથી એમ સમજવું એ તો મૂળાંધ છે. હમેશાં આપણે સેંકડો કામ કરીએ છીએ,

પરંતુ આપણા જીવનમાં એ કામનું સર્વોચ્ચ મહત્વ છે કે જેને જોવામાં કોઈ સ્વરૂપ નથી કે સાર નથી. આપણે એટલું સમજવું જોઈએ કે સઘળી વસ્તુઓ તથા કાર્યોમાં બહાર તેમજ અંદર આધ્યાત્મિક શક્તિનો પ્રવાહ રહેલો છે જેના આધારે વિશ્વ રહેલું છે.

આત્મનિરીક્ષણના અભ્યાસથી જ આપણું ચક્ષુ ઊઘટે છે. જો સામાન્ય દૃષ્ટિ દરેક સ્થૂલ અથવા સૂક્ષ્મ વસ્તુ જોવાનું એક માત્ર સાધન હોત તો આપણને બધાને એક જ જાતની આત્માનુભૂતિ થાત; પરંતુ આપણા જોવામાં આવે છે કે અનેક લોકો એવા છે કે જેના ચર્મચક્ષુની જ્યોતિ પૂર્ણરૂપે ઠીક હોય છે તથાપિ વિશ્વમાં તેઓ તે દિવ્ય ઉજ્જવળ સૌંદર્ય જોઈ શકતા નથી. તેનું કારણ એ છે કે-તેઓને પોતાના આજ્યંતર જીવનમાં સ્થૂલ દૃષ્ટિના પ્રવાહનો અનુભવ નથી થયો.

આધ્યાત્મિક વ્યાપાર ક્ષેત્રની એક માત્ર ઉપયોગી મુદ્રા 'પ્રેમ' છે અને એના બદલામાં કંઈપણ મેળવવાની લાવના વગર તેનું પ્રદાન કરવું પડશે. આ નિશ્ચય જ સાંસારિક વ્યવહારથી ગિટકુલ વિપરીત છે; કેમકે આધ્યાત્મિક સત્યતા ભૌતિક સત્યતાથી વિપરીત હોય છે. સંસાર ભૌતિક લાલ ઉપર લાર મૂકે છે, તો આત્મા ત્યાગ પર લાર મૂકે છે. સંસાર સમૃદ્ધિને ભૌતિક શક્તિથી માપે છે તો આત્મા નમ્રતા તથા વિનયના અનુપાનથી માપે છે.

સાંસારિક મનુષ્ય કદિ પણ સુખશાંતિનો અનુભવ નથી કરી શકતો. તેનું સુખ તથા આધ્યાત્મિક સંપત્તિ તો આત્માના વ્યાપાર સમજવાની શક્તિ પર નિર્ભર હોય છે.

વર્તમાન જગતની મોટી મોટી સમસ્યાઓ જેટલી દેખાય છે તેટલી જટિલ નથી. માણસ

મહાન યોગેશ્વર શ્રી આનંદધનજીકૃત શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું સ્તવન

સં.-૩૦૬૮૨ વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ-ભોરળી

ગાથા ૧.

પ્રણમું પદ પંકજ પાર્શ્વના,
જસ વાસના અગમ અનૂપ રે;
મોહો મન મધુકર જેહથી,
પામે નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ રે, પ્રણમું ૦ ૧

ભાવાર્થ:-સ્તવનકારે પ્રભુના ચરણને કમળની ઉપમા આપી પોતાના મનને મધુકર બનાવી, અનુભવ રસનું પાન કર્યું છે, એવો મુખ્ય ભાવ છે. ઉપમા સુંદર રીતે યોજીને ઘટાવી છે. સ્તુતિ કરતાં કહે છે કે-હું પાર્શ્વ પ્રભુના પદ-પંકજને-ચરણકમળને પ્રણામ કરું છું, જે ચરણકમળની વાસના-સુગંધી-સૌરભ કોઈ અગમ-ગમ ન પડે એવી અને અનુપમ છે. જે વાસનાથી મુગ્ધ થયેલ મારો મન મધુકર પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપને પામે છે.

(અત્રે પ્રભુના ચરણને પંકજની ઉપમા આપી. ત્યાં પ્રશ્ન ઊઠ્યો કે અહિં વાસના સુગંધી કેમ નથી? અને જો છે તો તે કેવી છે? તેનો જવાબ આપ્યો કે અહિં ઇન્દ્રિયજન્ય પૌણ્ડલિક સુગંધીરૂપ વાસના તો છે જ નહિ. પણ ભગવાનના શુદ્ધ ચારિત્રરૂપ ચરણની કોઈ અગમ વાસનારૂપ ભાવ સુગંધી પ્રસરી રહી છે અને તે જો કે અનુભવગમ્ય છે, તોપણ વાણીથી કહી શકાય એમ નથી. તેમજ સકળ ઉપનામથી વિલક્ષણ હોવાથી અનુપમ છે. અત્રે પંકજની ઉપમા આપી તે પણ કથંચિત્ શુણ્ણસામ્યથી ઉપચારથી છે અને તેમાં પણ વિલક્ષણપણું પ્રત્યક્ષ છે કારણ કે પંકજ તો પંકમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે, પણ આ ચરણ પંકજ તો અપંકજ છે અર્થાત્ અપંકમાંથી ઉપજેલું છે-અપંક

પોતાની બુદ્ધિ તેમજ સ્થૂલ શક્તિયોદ્ધારા તેને ઉકેલવાના પ્રયત્ન કરે છે, પરંતુ તે સમજતો નથી કે એ સઘળી સમસ્યાઓ તેની પોતાની મૂર્ખાઈથીજ ઉત્પન્ન થઈ છે. આધ્યાત્મિક શક્તિના પ્રયોગથી સંસારની મોટી મોટી સમસ્યાઓ ઘણા થોડા વખતમાં જ ઉકેલી શકાય છે.

એમ કહેવામાં આવે છે કે અત્યારે માનવ-જાતિને અનેક આવશ્યક વસ્તુઓના અભાવનો સામનો કરવો પડે છે, પરંતુ આધ્યાત્મિક સંપત્તિના અભાવનો કદિ સામનો નથી કરવો પડતો, તે તો પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉપસ્થિત હોય છે.

જો તેનું અનુસંધાન કરીને તેને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવે તો સંસારની અનેક સમસ્યાઓનો જાદુઈરીતે ઉકેલ કરી શકાય. વળી સૌને હમેશની માફક ખાદ્ય પદાર્થો વિશાળ પ્રમાણમાં સહેજે પ્રાપ્ત થઈ જાય અને સૌના હાથમાં ધંધા-રોજગાર પણ આવી જાય. જો પ્રાણિઓના જીવન તેમજ કાર્યની પાછળ સેવાની ભાવના હશે તો દરેક મનુષ્ય એક નવીન પ્રકારના ઉત્સાહથી અનુપ્રાણિત થશે. આધ્યાત્મિક સંપત્તિ જ મનુષ્યજાતિને સર્વોચ્ચ સમૃદ્ધિની પ્રાપ્તિ કરાવી શકે છે.

એટલે આત્મ અચલતામાંથી આ ચરણ-ચારિત્ર ઉપજ્યું છે. પંકજ જલમાં રહ્યા છતાં તેથી અલિપ્ત, અસ્પૃષ્ઠ જ રહે છે તેમ ભગવાનનું ચરણ પણ પરભાવના સ્પર્શથી પર, જલકમલવત્ અલિપ્ત રહે છે. કમલ સૂર્યોદયે વિકાસ પામે છે ને ત્યારે તેની સુગંધ પ્રસરે છે એટલે તેથી આકર્ષાઈને ભમરો ત્યાં આવે છે તેમ કેવળજ્ઞાન સૂર્યોદય સમયે ચરણ વિકાસ પરિપૂર્ણ હોય છે ને ત્યારે તેની અનુપમ સૌરભ પ્રસરે છે-વિસ્તરે છે જેથી આકર્ષાઈને આ મારો મન-મધુકર તે પ્રભુચરણ પ્રત્યે આગ્યો છે ઇત્યાદિ પ્રકારે ઉપમા વાચ્ય સમાનપણું પણ ધરે છે તથાપિ વિલક્ષણપણું છે તે પ્રગટપણે કહે છે.)

ગાથા ૨.

પંક કલંક શંકા નહિ,
નહીં ખેદાદિક દુઃખ દોષ રે;
ત્રિવિધ અવંચક યોગથી,

લહે અધ્યાત્મ સુખ પોષરે. પ્રણમું ૨

ભાવાર્થ:—આ ચરણપંકજમાં પંકના

કલંકની શંકા નથી. બાહ્ય પંકજની જેમ રખેને કાદવનો ડાઘ લાગી જાય એવો ભય નથી; અર્થાત્ આ ચરણકમળને આશ્રયે જે રહે છે તેના મન મધુકરને કર્મમલ લાગવાનો ભય નથી. શુદ્ધ સ્વરૂપને ભાવમલ રૂપ અશુદ્ધિ લાગવાનો સંભવ નથી. વળી આ ચરણકમળને સેવતો મન-મધુકર ખેદાદિક દોષ પામતો નથી. બાહ્ય પંકજને ભજનારો ભમરો તો ખેદ પામી જાય છે, શંકા જાય છે, ઉદ્વેગ લહે છે, કંટાળે છે, ક્ષેપ પામે છે, અન્યત્ર વૃત્તિ જવારૂં પવિષ્કેપ પામે છે, ઉત્થાન કરે છે, ત્યાંથી ભ્રમી જાય છે-ભ્રાંતિ ભજે છે, ચારેકોર ભ્રમણ કરે છે, અન્યમુદ પામે છે, અન્ય સ્થાને મોદ પામે છે. રૂગ-રોગઅસ્ત બને છે. અન્યત્ર રાગરૂપ રોગથી પીડાય છે અને આસંગ આસક્તિ ઘટે છે. પણ પ્રભુના ચરણકમળે

લીન થયેલો આ મારો મન-મધુકર તો તે પ્રભુના ચરણસેવનથી ખેદ પામતો નથી, શંકાતો નથી, ઉદ્વેગ ભજતો નથી, અણગમો-કંટાળો પામતો નથી. ક્ષેપ અહીંથી અન્યત્ર ફેંકાવારૂં પવિષ્કેપને ભજતો નથી, અહિંથી ઉત્થાન કરતો નથી, ભ્રમી જતો નથી, ઉચક બનતો નથી-ભ્રાંતિ પામતો નથી, ચારેકોર ભમતો નથી. અન્યમુદ પામતો નથી. પ્રભુ-ચરણ સિવાય અન્યત્ર ખેદ ધરતો નથી. રૂગ-રોગની પીડાથી પીડાતો નથી. અન્યત્ર રાગાદિરૂપ રોગથી અસ્ત થતો નથી. આસંગ આસક્તિ ભજતો નથી-પ્રભુ ચરણ સિવાય અન્ય સ્થળે આસક્ત થતો નથી. આમ આ મારો મન-મધુકર પણ જેવા ચરણપંકજ વિલક્ષણ છે તેવો જ વિલક્ષણ છે. વળી ભમરો જેમ વાસનાથી ખેંચાઈને તે કમળને બરાબર ખોળી કાઢી ત્યાં જ આવીને બેસે છે. અર્થાત્ તેનો અવંચક-નહિં ચૂકે એવો યોગ કરે છે. પછી તેનો રસ ચુસે છે અર્થાત્ ખાલી ન જાય એવી અવંચક ક્રિયા કરે છે અને તેથી અવંચક અમોઘ એવા પરિતુષિરૂપ ફળની પ્રાપ્તિ કરે છે અને આમ ત્રિવિધ અવંચક યોગથી તે પોતાના બાહ્ય સુખને પોષે છે, પુષ્ટિ કરે છે તેમ આ મારો મન મધુકર પણ પ્રભુના ચરણ-પંકજની વાસનાથી આકર્ષાઈ તેના સ્વરૂપને બરાબર ખોળખી કાઢી, તે ચરણના આશ્રય-રૂપ યોગાવંચકને પ્રાપ્ત થયો છે અને પછી તેની સેવાના આરાધનરૂપ અવંચક-ન વંચે એવી અવંચક ક્રિયા કરતો રહી ક્રિયા અવંચકપણું પામ્યો છે અને તેથી અચૂકપણે અમોઘપણે પ્રાપ્ત થતું એવું આત્મપરિતુષિ અવંચક ફલ પામી કૃતકૃત્ય થયો છે. અને આમ ત્રિવિધ અવંચક યોગથી તેણે પોતાના અધ્યાત્મ સુખનો પોષ કર્યો છે (આમ આઠ ચિત્તદોષનો ત્યાગ કરી તથા યોગ-ક્રિયા-ફળ

એ અવંચકત્રયની પ્રાપ્તિ કરી મારો મન મધુ-
કર અધ્યાત્મ સુખનો પોષ પામ્યો છે તે
અધ્યાત્મ રસ પોષ કેવી રીતે? તે વિશેષપણે
રૂપ કરે છે.

ગાથા ૩.

હૃદય શા હૃદયે ટળે,
ભજે મુદિતા મૈત્રિભાવ રે;
વરતે નિત્ય ચિત્ત મધ્યસ્થતા,

કરુણામય શુદ્ધ સ્વભાવ રે. પ્રણમું ૩
ભાવાર્થ—હુઃખ દૌર્ભાગ્યરૂપ હૃદય શા હૃદયે
ટળે છે અને ભમરો જેમ કમળના દ્રાણથી
મુદિત થાય છે તેની સાથે ગાઢ સ્નેહરૂપ મૈત્રી
સાધે છે તે કમળ મધ્યસ્થ થઈને વર્તે છે
અને તેનો રસ ચૂસતા છતાં તેને હુઃખ કિલા-
મણા ન થાય તેમ કરુણાભાવ દાખવે છે, તેમ

આ મારો મન મધુકર પણ પ્રભુના પદપંક-
જની સુવાસનાથી મુદિત થાય છે, સુપ્રસન્ન થાય
છે, તેના પ્રત્યે પરમ પ્રેમમય ગાઢ મૈત્રી સાધે
છે, તે ચરણને નિત્ય ચિત્ત મધ્યસ્થ રાખે છે
અર્થાત્ નિરંતર ચિત્તમાં સ્થાપન કરે છે. ચૈત-
ન્યમાં—આત્મામાં—સ્વરૂપમાં ચરણ કરે છે અને
તે ચરણનું સેવન—આરાધન કરતાં તે ચરણની
ઘાત-હિંસા ન થાય એવો ભાવ—દયામય કરુણા-
ભાવ દાખવે છે. અર્થાત્ દ્રવ્યથી ક્ષેત્રથી હિંસા
ન થાય એવી શુદ્ધ ઉપયોગમયતા રાખે છે
(શુણ્ય પ્રત્યે પ્રમોદભાવ, સર્વ જીવ પ્રત્યે મૈત્રી
એ વિગેરે અર્થ પણ ઘટે છે) પણ ઉપમાના સમ-
ર્થનમાં ઉપરોક્ત અર્થ બંધબેસતો ગણાય છે.

—(અપૂર્ણ)

આગામી સંવત્સરી બાબત જાણવાબેગ ખુલાસો

આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહા-
રાજના તરફથી ચતુર્વિધ શ્રી સંઘને સનમ્ર
નિવેદન કરવામાં આવે છે કે—પાટણથી જ્ઞાનચંદ
રલારામ પંચાંગીએ પોતાના નામથી અમારા
ફાટાવાળા ભીંતિયાં પંચાંગ પ્રકાશિત કરાવી
બહાર પાડ્યા છે, એમાં ભા. સુ. ત્રીજનો ક્ષય
અને ભા. સુ. ચોથ સોમવારની સંવત્સરી
છપાવેલ છે, જેથી અમદાવાદ વગેરે સ્થળોથી
પત્રો દ્વારા આ પંચાંગો બાબત અમારું ધ્યાન
ખેંચે છે અને પૂછે છે કે આપ ભા. સુ. ત્રીજનો
ક્ષય કરવાના છે કે છઠ્ઠો ?

આથી અમેને ખુલાસો કરવાની જરૂરત
જણાય છે કે—અમે આ ભીંતિયા પંચાંગ સં-
બંધી કશુંએ જાણતા નથી, તેમજ આજ
દિવસ સુધી એને નજરે પણ જોયું નથી.

વિ. સં. ૧૯૫૨, ૧૯૬૫ અને ૧૯૮૬માં
ચંડાંશુચંડુ પંચાંગમાં ભા. સુ. પાંચમનો ક્ષય

હતો પણ અન્ય ઘણા પંચાંગોમાં છઠ્ઠો ક્ષય
હોવાથી ચતુર્વિધ શ્રી સંઘે ભા. સુ. છઠ્ઠો
ક્ષય માની ભા. સુ. ચોથને સંવત્સરી પર્વ
આરાધી ભા. સુ. પાંચમને આખાદ રાખી
હતી, એવી જ રીતે આ વર્ષે પણ ચંડાંશુચંડુ
પંચાંગમાં ભા. સુ. પાંચમનો ક્ષય છે, અને
અન્ય ઘણા પંચાંગોમાં છઠ્ઠો ક્ષય હોવાથી
અમે ભા. સુ. છઠ્ઠો ક્ષય માની ભા. સુ.
ચોથ મંગળવારે શ્રી સંવત્સરી પર્વ આરાધી
ભા. સુ. પાંચમને આખાદ રાખશું.

પ્રસિદ્ધ વાત છે કે—જે વારની સંવત્સરી
હોય તે જ વારે બેસતું વર્ષ હોય. આ વખતે
પણ એવી જ રીતે છે, અર્થાત્ મંગળવારની
સંવત્સરી અને મંગળવારે જ બેસતું વર્ષ.

પૂ. પા. શ્રી આ. મ. ની આજ્ઞાથી

લી. સમુદ્રવિજય

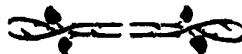
બિકાનેર—શ્રીરામપુરિયા જૈન ભુવન.

(શુદ્ધિ પત્રક)

ગત જુન-વૈશાખ માસના અંકમા શુદ્ધિ-વૃદ્ધિ.

- પત્ર ૧૮૨, પંક્તિ ૨૦ આ આર્યદેવ.....
- „ ૧૮૩, „ ૨ તેમજ ચસ્મિન્ મિન્ને ન તદ્બુદ્ધિરન્યાપોહધિયા ચ તત્ ।
ઘટામ્બુવત્ સંવૃતિસત્ પરમાર્થસદન્યથા ॥ ૬ । ૪ ॥
આ અભિધર્મકોશની એક કારિકા પણ ભગવાન
મહાવાદીએ ઉદ્ધૃત કરી છે.
- „ ૧૮૩, પં. ૧૨ ‘ હશે એમ લાગે છે ’ ના બદલે ‘ છે ’ એમ વાંચવું.
- „ „ „ ૧૩ પણ ઘણે સ્થળે
- „ ૧૮૪, પં. ૧૦ એવા ઉદ્દેશપૂર્વક ભગવાન મહાવાદીએ
- „ ૧૮૫, પં. ૧ પ્રસિદ્ધ વાક્ય
- „ „ પં. ૧૭ વૈશેષિક સૂત્રની સંભવતઃ રાવણકર્તૃક (જુઓ અનંધ રાધવ
નાટક) એક કેટલી નામની ટીકા હતી.
- „ „ પં. ૨૨ તથા ૩૦ હ્યર્થો વાચં
- „ „ પં. ૨૮ સત્તાર્થા इत्यविशेषेणोक्तत्वात्
- „ ૧૮૬, પં. ૧૩ જણાવું. આતું પૂર્વાર્દ કલકતા સંસ્કૃત સીરિજમાં
(નં. ૨૩) પ્રકાશિત થયેલા યુક્તિદીપિકા નામના સાંખ્ય
શ્રંથમાં સુખં ચ દુઃખં ચ સંશયઞ્ચ વારેણાયં સેવતે તત્ર તત્ર ।
એ પ્રમાણે ઉદ્ધૃત કર્યું જોવામાં આવે છે.
- „ ૧૮૭, પં. ૨૪ કરે એ શું સંભવિત છે ???
- „ ૧૮૮, પં. ૯ ન્યાયસુખાર્દની સાથે
- „ „ પં. ૨૮ પરાર્થ માનમાખ્યાતં વાક્યં તદુપચારતઃ ॥ ૧૦ ॥
- „ ૧૯૦, પં. ૧૮ મળી આવે છે (જુઓ સમ્મતિતર્ક કાંક ૨ બાની
૯ મી ગાથાની વ્યાખ્યા)
- „ „ પં. ૨૩ (કપાયપ્રાભૃત મા. ૧ પત્ર ૩૫૧ થી ૩૬૦ સુધી)
- „ ૧૯૨, પં. ૮ જ્ઞાતાચિલાર્થા(જા ?)ગમઃ
- „ „ પં. ૨૫ શુદ્ધ જણાય છે ?
- „ ૧૯૩, પં. ૧૪ (પૃ. ૫૨૧)
- „ „ પં. „ સાત્યન્તર્ગુર્વી ચ

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા(ભાવનગર)ના ભાવનમા વાર્ષિક મહોત્સવની ઉજવણી.

આ સભાનું સ્થાપન ૧૯૫૨ ના ખીજા જેઠ શુદ્ધી ખીજના માંગલિક દિવસે (જે પ્રાતઃસ્મરણીય પરમ ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સ્વર્ગ-વાસ પછી પચીશમે દિવસે જ) તેમની ભક્તિ અને સ્મરણાર્થે થયેલ છે. તે વખતે પરમ કૃપાળુની ભક્તિ સાથે સ્મરણ રજા કરે, તેથી જેઠ શુદ્ધિ ૭ વર્ષગાંઠ અને જેઠ શુદ્ધિ ૮ ગુરુ જયન્તિ ઉજવવાનો ઠરાવ થયો હતો. સંવત ૧૯૯૨ ની સાલમાં જ્યારે વડોદરા મુકામે જન્મ જયન્તિ ઉજવાણી ત્યારબાદ દરેક શહેરની જેમ આ સભા તરફથી પણ ગુરુરાજની જન્મ જયન્તિ શ્રી પવિત્ર શત્રુજય તીથે કુટલાક વખતથી જ્યાં ગુરુદેવની પ્રતિષ્ઠિત મૂર્તિ છે ત્યાં ઉજવાય છે; પરંતુ હાલમાં બે વર્ષથી આ સભાના ધણા સભાસદો તરફથી આ સભાને વિનંતિ થતી હતી કે- આ સભાનું સ્થાપન જ્યારે જેઠ શુદ્ધિ ખીજના રોજ થયેલ છે, તો દર વર્ષે તે જ દિવસે શ્રી તળાજ તીથે ત્યાં પણ પૂજ્યપાદ ગુરુદેવની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા થયેલ છે ત્યાં હવે પછી વર્ષગાંઠ દર વર્ષે તે જ દિવસે ઉજવવી. તે ઉપરથી વૈશાક માસમાં વૈશાક વદિ ૮ સોમવાર તા. ૩૧-૫-૪૮ ના રોજ આ સભાની જનરલ મીટીંગ મળી હતી જેમાં સર્વાનુમતે આ વર્ષથી દર વર્ષે જેઠ શુદ્ધિ ૨ ના રોજ આ સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ ઉજવવો અને ગુરુદેવના સ્મરણ નિમિત્તે જેઠ શુદ્ધિ ૮ ના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી દેવગુરુપૂજન સાથે પૂજા બાણાવવી. વાર્ષિક મહોત્સવ નિમિત્તે આમંત્રણ અને સ્વામીવાત્સલ્ય માટે વોરા હડીસંગભાષ ઝવેરચંદના નામથી પ્રથમ મૂકેલી રકમનું વ્યાજ સભા આપે

છે અને તેમના ધર્મપત્ની શ્રી હેમકોર બહેનને શેઠ હડીસંગભાષ ઝવેરચંદ પોતાની હયાતિમાં રૂ. ૧૫૦૦) ખીજ આપવા કહેલા, હાલ તેનું વ્યાજ દર વર્ષે આપે છે અને વિશેષ ખર્ચ થાય તો સભા ઉમેરે તે રીતે વાર્ષિક મહોત્સવનો ખર્ચ દર વર્ષે મુજબ કરવો તેવો ઠરાવ થતાં તે હકીકત શ્રીમતી હેમકોરબહેનને જણાવતાં આનંદપૂર્વક કબૂલ કરવાથી અને તેઓશ્રી પણ સાથે આવી દેવભક્તિ કરે તેમ આગ્રહપૂર્વક જણાવવાથી જેઠ શુદ્ધિ ૧ ના રોજ શ્રી તળાજ ટ્રેનમાં સભાસદો સાથે તેઓ પણ આવ્યા જે ખુશી થતા જેવું છે અને જેઠ શુદ્ધિ ૨ ના રોજ સર્વેએ શ્રી તાલધ્વજગિરિની પ્રથમ યાત્રા કરી. પછી શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા બાણાવી પરમાત્માની અંગ-રચના, રોશની વગેરે કરી દેવગુરુભક્તિ કરી અપોરે સ્વામિવાત્સલ્ય કથું ને સર્વ આત્મકલ્યાણના કાર્યો સભા તરફથી કરવામાં આવ્યા હતા.

આ સભાનું ધન્ય ભાગ્ય છે કે દર વર્ષે દેવ-ગુરુભક્તિ, તીર્થયાત્રા વગેરે બે તીર્થો ઉપર જઈ કરવામાં આવે છે. આ સભાના સભાસદો પણ પોતાનું સભાસદ તરીકે અહોભાગ્ય માને છે કે આ સભાના સભ્ય થવાથી તીર્થયાત્રા વગેરે માંગલિક પ્રસંગોનો ઉત્તમ લાભ દર વર્ષે મળે છે.

શ્રી વિજયલક્ષિતસુરિશ્વરજી મહારાજ સપરિવાર પાલીતાણા, કદંબગિરિ, તળાજ, ગોધા વગેરે સ્થળોએ યાત્રા કરી અત્રેના શ્રીસંઘની વિનંતિથી શહેર ભાવનગરમાં જેઠ શુદ્ધિ ૩ ગુરુવારના રોજ શ્રીસંઘે ભક્તિપૂર્વક સામૈયું કરવાથી સવારના સાતવાગે પ્રવેશ કર્યો હતો. અને શ્રીસંઘના ઉપાશ્રયે પધારતાં સર્વને માંગલિક સંભળાવ્યું હતું જે વખતે વોરા જુઠાભાષએ શ્રીસંઘવતી આતુર્ભાસ અત્રે કરવા વિનંતિ કરી હતી.

ભાવનગરના શ્રીસંઘ તરફથી પૂજ્યપાદ શ્રીમાન્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વર
(શ્રી આત્મારામજી) મહારાજની ઉજવવામાં આવેલી જયન્તિ.

ભાવનગરમાં આદર્શ જ્ઞાનમંદિર ખોલવાની આગ્રહભરી અપીલ.

પરમ ઉપકારી ગુરુવર્ય શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથી જેઠ શુદ્ધ આઠમના રોજ હોવાથી તે દિવસે ભક્તિ નિમિત્તે મારવાડીના વંડામાં આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલલિતસૂરિના અધ્યક્ષપણા નીચે જયન્તિ ઉજવવામાં આવી હતી. જે વખતે સાધુ સાધ્વીઓ, જૈન આગેવાનો, ખીજ સજ્જનો તથા સત્તારીઓ મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત થયા હતા. વ્યાખ્યાન હોલમાં ગુરુરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની મોટી છબી સ્ટેન્ડ પર સામે જોઈવવામાં આવી હતી જે સર્વતુ ખ્યાન ખેંચી રહી હતી.

મેળાવડાની કાર્યવાહીનો આરંભ વડવાના પાઠ-શાળાના વિદ્યાર્થીઓના મંગળાચરણથી કરવામાં આવ્યો હતો. ભાવનગર જૈન સ્વે. મૂ. સંઘના મંત્રી શ્રી જીકાલાલ સાકરચંદ વોરાએ શરૂઆતમાં ખોલતાં જણાવ્યું હતું કે-આજે પરમ ઉપકારી આપણા ગુરુ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથી

છે. તે પરમ કૃપાળુ ગુરુમહારાજે આપણી જૈન સમાજ ઉપર અગણિત ઉપકારો કર્યાં છે.

ચીકગોખાતે મળેલી સર્વ ધર્મ પરિષદમાં વીરચંદ ગાંધીને તેઓશ્રીએ જૈન પ્રતિનિધિ તરીકે મોકલાવીને વિદેશમાં જૈન ધર્મની મહત્તા ખૂબ વધારી હતી તે તેમના શિષ્યોએ આજ દિન સુધી જળવી રાખી છે. તેમના વિદ્વાન શિષ્યો પણ ગુરુવર્યના પગલે ચાલી જૈન સમાજ ઉપર અનેક ઉપકારો કરે છે. આચાર્ય મહારાજ ૧૯૪૨ ની સાલમાં ભાવનગર પધાર્યા હતા. તે વખતે ભાવનગરના શ્રી સંઘે તેમનો સારો સત્કાર કર્યો હતો. તેઓ એક મહાન પુરુષ હતા. તેમનું હૃદય વિશાળ તથા ઉદાર હતું. તેઓ મહાન પ્રખર વિદ્વાન હતા અને ૧૯૫૨ ની સાલમાં કાળધર્મ પામ્યા હતા.

આજના પુણ્યદિને આપણે તે મહાન પુરુષના જીવનચરિત્રમાંથી બની શકે તેટલા સદ્ગુણો ગ્રહણ કરવા જોઈએ. સુરતના મૂર્તિમંત સુત્રાવક કલ્યાણ-ભાષીની વિનંતિને સ્વીકાર કરીને આચાર્ય મહારાજે ત્યાં ચાતુર્માસ કર્યું હતું. તે વખતે સુરતના શ્રી સંઘે આચાર્ય મહારાજશ્રીનું જે રીતે ભવ્ય સામૈયું કાઢ્યું હતું તે સુરતના ઇતિહાસમાં સુવર્ણાક્ષરે કોતરાઈ રહ્યું છે.

આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિ ગુરુજીના જીવન પર વધુ પ્રકાશ પાડશે એટલું ખોલીને પોતાનું સ્થાન લીધું હતું.

ત્યારબાદ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના માનદ

મંત્રી શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ ગાંધીએ ભક્તિપૂર્વક બોલતાં જણાવ્યું કે-શ્રી આત્મારામજી મહારાજને જોવાનું સદ્ભાગ્ય મને પ્રાપ્ત થયું નહોતું; પણ અનેક પુસ્તકો ઉપરથી તેઓશ્રીના જીવનનો મેં મનનપૂર્વક જે અભ્યાસ કર્યો છે તેમાંથી આચાર્ય મહારાજના જીવનપ્રસંગો આપની સમક્ષ હું રજૂ કરીશ.

સંવત ૧૮૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજ પંજાબના લહેરા ગામમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. તેઓ ક્ષત્રિય હતા અને તેઓશ્રીમાં ક્ષાત્રતેજ પ્રકાશતું હતું. તેઓ રાજા થયા હોત તો પ્રજા અને ધર્મનું પાલન કરી શકત, પણ જૈન સમાજના સદ્ભાગ્યે તેઓ જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરવા જ સર્ગર્થા હતા. પંજાબમાં ન્યારે (સ્વેતાંચર) જૈનધર્મ ઉપર આચાર્ય-સમાજ, સનાતનીઓ અને સ્થાનકવાસીઓ વગેરેના આક્રમણો શરૂ થયા હતા તેવા વખતે આવા મહાન પ્રભાવશાળી નરની જરૂર હતી તેવા વખતે જ આચાર્ય મહારાજનો જન્મ થયો હતો. તે સમયે હિંદમાં પણ ચોમેર અધિકાર પ્રસરી ગયો હતો. તેઓશ્રીએ જ્ઞાન-તેજસ્વી પ્રકાશ ફેંકીને અધિકારને ઉલ્લેચ્યો હતો.

તેઓશ્રીએ ૧૭ વર્ષની નાની વયે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં દીક્ષા લીધી હતી. તેઓ ભારે શુદ્ધિશાળી હતા અને રોજ સેંકડો સ્તોક કંઠાત્ર કરી શકતા હતા. આરંભમાં જ તેઓશ્રીએ ડર સૂત્રો લખી લીધા હતા. તેમણે જોષ લીધું કે સૂત્રોના અર્થ સાધુઓ જુદી જુદી રીતે કરતા હતા. તેમને જોષપુરના વૈજનાથ નામના પટવાએ કીધું કે-સૂત્રો અને શાસ્ત્રોના સાચા અર્થ અને રહસ્ય પારખવા હોય તો વ્યાકરણ અને સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરો. ગુરુની મના છતાં તેમણે એક પંડિત પાસે વ્યાકરણ અને સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના વૃદ્ધ પંડિત, સરલ સ્વભાવી રત્નચંદ્રજી મહારાજનો આગ્રામાં તેમને સંયોગ થયો અને તેઓશ્રીને નવી દૃષ્ટિ ત્યાં સાંપડી. ત્યાંથી ક્રમે કરીને તેઓ અમદાવાદ

પધાર્યા ત્યારે પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી બુદ્ધરાયજી મહારાજે પ્રેમભાવથી કીધું કે આત્મારામ “અહિયા તારી જરૂર જ હતી. તે વખતેજ તું આવ્યો તે દીક કયું.” તે પછી તેઓશ્રીએ સંવેગી દીક્ષા લઈ શ્રી ક્ષાંતિસાગરની સાથે શાસ્ત્રવાદ કરી વાદી તરીકે પ્રભાવકપણું જતાવ્યું.

સંવત ૧૯૪૪માં હિંદુસ્તાનના સકળ સંધે તેમની બરાબર યોગ્યતા જોઈ ૧૦ હજારની માનવ મેદની વચ્ચે (૨૦૦ વર્ષના લાંબા ગાળા બાદ) શ્રી પવિત્ર શત્રુંજય તીર્થે (શ્રી આત્મારામજી મહારાજને) આચાર્ય પદવી અર્પણ કરી હતી. તે પછી તેઓશ્રીએ અજ્ઞાન-તિમિરભાસ્કર, તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ, જૈન તત્ત્વાદર્શ, સમ્યક્ત્વશબ્દોદ્ધાર, ચીકાગો પ્રશ્નોત્તર વગેરે અનેક ગ્રંથો પણ યસો વર્ષના ગાળા પછી તેઓશ્રીએ લખીને પુસ્તકારૂઢ કર્યા. ભારતવર્ષમાં અને પાશ્ચિમાલ દેશોમાં પણ ખ્યાતિ થતાં ચીકાગો (અમેરિકા)ની સર્વ ધર્મ પરિષદ સને ૧૮૯૨ માં મળતાં મહારાજશ્રીને ત્યાં પધારવા આમંત્રણ મળ્યું હતું; પરંતુ સાધુનો આચાર ત્યાં જવાનો ન હોવાથી મહારાજશ્રીએ જૈન દર્શન તરફથી વીરચંદ ગાંધીને જૈન દર્શનના તત્ત્વજ્ઞાનમાં તૈયાર કર્યા અને જૈન સંધે ત્યાં પ્રતિનિધિ તરીકે મોકલ્યા, જેમણે વિદેશી વિદ્વાનોને જૈન ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન તરફ આકર્ષ્યા; અને જૈન દર્શન એક સનાતન દર્શન છે તેવો પ્રકાશ પાડ્યો, વગેરે વિવેચન બાદ જુદા જુદા ધર્મના અભ્યાસ માટે યુરોપ, અમેરિકામાં રકુત્ત હરિત ધરાવે છે તેમજ કોપણ દર્શનના અભ્યાસી અભ્યાસ ત્યાં કરે છે ત્યાં કેટલા અધા પુસ્તકાલયો અને તેમાં પુસ્તકોની સંખ્યા છે તેનો વિસ્તાર કરવાનો સમય નથી, પણ જૈન સમાજને તેવા પુસ્તકાલયોની જરૂર છે એમ તેમણે જણાવ્યું હતું. પાટણ, જેસલમીર, ખંભાત, લીંબડી, પંજાબ વગેરે સ્થળે હસ્તલિખિત હજારો જૈન સાહિત્ય, આગમ અને વિવિધ વિષયો ઉપરના ધર્મ પુસ્તકો શ્રી સંઘ પરંપરાથી સાચવતો આવ્યો છે અને તે જ આપણી ખરી આત્મલક્ષ્મી છે, તે તો રીતે ભાવનગરનો જૈન સંઘ ફાયરપ્રુફ મકાન બંધાવી

તે રીતે જ્ઞાનમંદિરની સ્થાપના કરે એ જ શ્રી સંઘનું સાચું કર્તવ્ય છે અને આવશ્યકતા છે.

વગેરે જણાવ્યા બાદ મુનિ શ્રી જયવિજયજીએ શુરુમહારાજની વિદ્વતાના પ્રસંગોચિત વખાણ કર્યા હતા. ત્યારબાદ આચાર્યશ્રી વિજયલક્ષિતસૂરિ મહારાજે ખોલતાં જણાવ્યું કે-આચાર્ય મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજના જન્મથી જૈન ધર્મનો ઉદય થયો હતો. રાવણનો જન્મ થતાં જેમ રામ પેદા થયા હતા અને કંસનો જન્મ થતાં જેમ કૃષ્ણ પેદા થયા હતા તેમ જ્યારે જૈન સમાજમાં અજ્ઞાનતાનું સામ્રાજ્ય ફેલાવા લાગ્યું હતું ત્યારે આત્મારામજી મહારાજનો જન્મ થયો હતો. તેમણે ૧૭ વર્ષની વયે દીક્ષા લીધી હતી. તેમની જીવિત નિર્મળ અને પ્રૌઢ હતી. તેમણે દશવૈકાલિક સૂત્રની ૭૦૦ ગાથા સાઠાત્રણ દિવસમાં કંઠાક્રમ કરી હતી. તેમની સ્મરણશક્તિ અદ્ભુત હતી. તેમને શાસ્ત્રો બાણવાની તૃણા અગસ્ત્ય મુનિ જેટલી હતી,

તેઓ જૈન આગમના ૩૨ સૂત્રો થોડા મહિનામાં જ વાંચી ગયા હતા. જે સૂત્રોમાં પ્રતિમાનો પાઠ આવતો હતો તે વાંચવાની મના તેમના શુરુ તરફથી તેમને કરવામાં આવી હતી; તે છતાં સૂત્રોનું રહસ્ય સમજવા તેમણે સંસ્કૃત અને વૈયાકરણનો અભ્યાસ કર્યો અને તેમના વિચારોમાં ફેરફાર થતો ગયો. ૧૯૩૨ ની સાલમાં તેમણે સંવેગી દીક્ષા ગ્રહણ કરી. ત્યારપછી સ્થાનકવાસીઓ તરફથી તેમને આહાર-પાણીની કેવી કેવી તકલીફો અને વિટંબણાઓ ભોગવવી પડી હતી, ત્યારબાદ આચાર્ય મહારાજ દમ, કફની જિમારીથી કેવી રીતે કાળધર્મ પામ્યા તેનું કરુણ વર્ણન આચાર્યશ્રીએ કર્યું હતું. એક સનાતની સંન્યાસીએ આચાર્ય શ્રી આત્માનંદજી મહારાજનું વિદ્વતાબલ્યું પુસ્તક વાંચીને તેની કંદર નરીકે તેમણે સંસ્કૃતમાં એક માળા રચીને તેઓશ્રીને અર્પણ કરી હતી. સફળતા આચાર્ય મહારાજ પોતાની પાછળ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ નામના વિદ્વાન શિષ્ય મૂકતા ગયા છે.

અંતમાં આચાર્યશ્રીએ ઉપસંહાર કરતા જણાવ્યું હતું કે-ભાવનગરના જૈન સંઘમાં જે સંપ છે તે ભારે ગૌરવ લેવા જેવી વાત છે. સંઘના સભ્યોમાં જરાએ મતભેદ નથી એ ખુશી થવા જેવી વાત છે. આ સંઘના ભારે પુન્યની નિશાનીરૂપ છે એમ કહીને ભાવનગર જૈન સંઘને શોભે તેવું એક સુંદર જ્ઞાન-મંદિર ખોલવાની શ્રી વલ્લભદાસ ગાંધીની સૂચનાને તેઓશ્રીએ અનુમોદન આપ્યું હતું. અને આ કાર્ય હાથ ધરવા તેઓશ્રીએ શ્રી જુઠાભાઈ વોરાને સૂચના કરી હતી. જવાબમાં શ્રી જુઠાભાઈ વોરાએ જણાવ્યું કે-હું કાંઈ ભણેલ કે શીખેલ નથી અને હવે પોણીસો વર્ષનો જુદો થયો છું માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા જેવી સંસ્થા આ કામ ઉપાડતી હોય તો હું તન, મનથી મદદ કરવા તૈયાર છું. શ્રી વલ્લભદાસ ગાંધીએ ભારપૂર્વક ખોલતા જણાવ્યું હતું કે-આ કામ કોઈ એક સભા કે સંસ્થાનું નથી પણ શ્રી સંઘનું છે. પાટણ, જેસલમીર, લોંબડી, ખંભાત વગેરે સ્થળોએ સેંકડો વર્ષથી વિવિધ સાહિત્યની અનેક પ્રતો હસ્તલિખિત તાડપત્ર વગેરેની છે તે જ્ઞાનભંડારો ત્યાંના શ્રી સંઘોએ પરંપરાથી સાચવી રાખ્યા છે. અને તે જ સાચવી સંગ્રહી શકે છે, તેથી તે જોઈને આજે આપણે આનંદ અનુભવીએ છીએ. એટલે શ્રી સંઘ જ ભાવિકાળના સમાજના ઉદયના કર્ચો કરી શકે છે અને જ્ઞાનભંડારોને સાચવી શકે છે તે આપણે આજે જોઈ જાણી અનુભવીએ છીએ.

ત્યારબાદ આચાર્ય મહારાજે માંગલિક સંભળાવ્યા બાદ મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

પરમ ગુરુદેવ આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ જયન્તિ.

જેઠ શુદ્ધ ૮ સોમવાર તા. ૧૪-૬-૪૮ ના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુદેવની સ્વર્ગવાસ જયન્તિ

દર વર્ષે મુજબ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના મકાનમાં શ્રી ભોગીલાલ લેકરજી હાલમાં પરમાત્માને પધરાવી સતરબેદી પૂજા વાજાત્રી સાથે લજ્યાવી તેમજ દેવ-ચુરનું પૂજન કરી સભા તરફથી દેવચુરભક્તિ કરવામાં આવી હતી. સભાસદો ઉપરાંત અન્ય જૈન બધુઓએ પણ હાજરી આપી હતી.

આજ રીતે જયપુર મુકામે તા. ૧૪-૬-૪૮ ના રોજ પંજાબદેશોદ્ધારક પરાપકારી જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ દિન ભારે સમારોહથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

અત્રેના જાણીતા આગેવાન શહેરી શ્રીમાન શેઠ ખાંતિલાલ અમરચંદ વોરા જેઓ આ સભાના પેટ્રન છે તેમના સુપુત્ર ચિ. દેવેન્દ્ર ખી. કોમની પરીક્ષામાં સેકન્ડ ક્લાસ ઉત્તીર્ણ થયા છે તે બદલ આ સભા તેમને અભિનંદન પાઠવે છે અને અભ્યાસમાં આ સભા તેમની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ ઇચ્છે છે.

બીકાનેર.

પંજાબકેસરી આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભ-સૂરિજી મહારાજ આદિ સપરિવાર અહીં બિરાજવાથી શ્રી સંઘમાં જાગૃતિ આવી છે.

આચાર્યશ્રીજી મુનિમંડળ સહિત તપાંગમ્મ દાદા-વાડી શ્રી ચુરુદેવની મૂર્તિના દર્શનાર્થે પધાર્યા હતા.

સાહસાત વાગે વ્યાખ્યાનમંડપમાં પધારી, માંગલિક સ્તોત્ર શ્રવણ કરાવી આષાઢ સંક્રાન્તીનું નામ સંભળાવ્યું અને આ માસમાં આવતા જૈન પર્વ અને કલ્યાણકોના નામ સંભળાવ્યા હતા.

આઠકે વાગ્યે આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં જયંતિનો કાર્યક્રમ શરૂ થયો.

પાટ ઉપર બિરાજમાન જયંતિનાયક શ્રી ચુરુ-

દેવના ભગ્ય ફોટાની નીચે જણાવેલ પાંચ મહાનુ-ભાવોએ ધીનો ચઢવો બોલીને વાસક્ષેપથી પૂજા કરી હતી.

૧ લાલા શાંતિલાલજી હોશિયારપુરી ૬૫ મણમાં

૨ „ ટેકચંદજી અમૃતસરી ૬૫ „

૩ „ રતનચંદજી હોશિયારપુરી ૫૧ „

૪ શેઠ રામચંદજી કોચર બીકાનેર ૪૧ „

૫ „ રામરતનજી „ „ ૫૧ „

મુનિશ્રી જનકવિજયજી અને શ્રી પાશ્વંચન્દ્ર-ગચ્છીય મુનિશ્રી રામચંદ્રજીએ જયંતિનાયકના જીવન ઉપર સુંદર વિવેચન કયું હતું.

મુનિશ્રી નિપુણવિજયજીએ જયંતિનાયકને શ્રદ્ધા-જલી આપી હતી.

પંન્યાસજી મહારાજશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ જયંતિ-નાયક ચુરુ-દેવ માટે બોલતાં જણાવ્યું કે-આજે મારો વિચાર હતો કે-પંજાબમાં આપણા જયંતિ-નાયકની પહેલાંની પરિસ્થિતિ અને તેઓશ્રીજીની હયાતીની પરિસ્થિતિ તેમજ તેઓશ્રીજીએ કહ્યું હતું કે “મારા સ્વર્ગવાસ પછી મારો પ્યારો વલ્લભ પંજાબની સારસંભાળ કરશે.” આ કથનાનુસાર તેઓશ્રીજીના પટ્ટધર આપણી સમક્ષ બિરાજેલા આચાર્યશ્રીજીએ પંજાબને કેવી રીતે ઉન્નતિના પથે પહોંચાડી અને હાલના જુદા પવને પશ્ચિમી પંજાબને કેવી કફોડી સ્થિતિમાં મૂકી, આપણા પવિત્ર દેવસ્થાને અને પ્રભુપ્રતિમાઓને નષ્ટભષ્ટ કર્યા એ સંભળાવવાનો હતો પરંતુ સમય ધણો યથ ગયો છે. ખાસ મુદ્દાની વાત જણાવું છું કે-શ્રી સંઘની સુચારુ રૂપથી વ્યવસ્થા ચાલે તે માટે શ્રી સંઘની ઝોંક પેઢીની ખાસ આવશ્યકતા છે, જેથી બીકાનેર અને બીકાનેરના રાજ્યમાં આપણા દહેરાસરોની સુંદર વ્યવસ્થા થાય અને જે આશાતનાઓ થાય છે તે દૂર થાય. છતાં વિવેચન કરી શ્રી સંઘનું ધ્યાન ખેંચું હતું.

અધ્યક્ષસ્થાનેથી આચાર્યશ્રીજીએ જયંતિનાયકમાં રહેલ નિરભિમાનતા, સત્યતાદિ ગુણોનું વર્ણન પ્રભાવશાલી શૈલીથી વર્ણવી તેનું અનુકરણ કરવા અને સંગઠન સાધવા તેમજ શ્રી સંઘની પેઢી રચાવવા જોરદાર ઉપદેશ આપી માંગલિક સંભળાવ્યું. લગભગ ૧૧ વાગ્યે જયનાદોની સાથે સભાજનો પેઢાઓની પ્રાભવના લષ્ટ વિખરાયા હતા.

દાદાવાડીમાં જયંતિનાયકની અષ્ટ પ્રકારી પૂજા બણાવવામાં આવી અને સાધર્મિક વાતસલ્ય થયું. રાત્રીના એ જ વ્યાખ્યાન મંડપમાં રામપુરિયા જૈન ઇન્ટર કોલેજના ધર્મધ્યાપક (પાટણનિવાસી) ભારતર આત્મારામજી સાલવીના પ્રમુખસ્થાને સમા ભરવામાં આવી હતી અને જુદી જુદી વ્યક્તિઓ તરફથી વિવેચન થયા હતા.

પ્રમુખસ્થાનેથી ભારતર આત્મારામજીએ જૈન સમાજમાં સંગઠન, શિક્ષણ આદિ આવશ્યકતાઓ ઉપર આર મૂક્યો હતો.

જયંતિનાયકની ભક્તિ નિમિત્તે શેઠ છત્રાલાલજી સોહનલાલજી કરણાવટના તરફથી જેઠ સુદી ત્રીજથી સમારોહપૂર્વક અઠાઇ મહોત્સવ યોજવામાં આવેલ. દરરોજ જયંતિનાયક શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિજી મહારાજ અને તેઓશ્રીજીના પટ્ટધર પ્રભાવક શ્રીમદ્ વિજ્યવલ્લભસૂરિજી મહારાજ રચિત વિવિધ પ્રકારની પૂજાઓ બણાવવામાં આવી. તેમજ નિત્ય નવી પ્રભાવનાઓ કરવામાં આવી હતી.

સખ્ત ગરમી હોવા છતાં પણ સર્વે ગમ્મના સાધુ તથા સાધ્વીજીઓ તથા ભાઇબહેનોએ સેંકડોની સંખ્યામાં સારો લાભ લીધો હતો.

આધુનિક યુગનાં પ્રભાવક શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની જયંતિ

(મનહર છંદ.)

શ્રી વિજ્યાનંદ સૂરી,
જૈન ધર્મ જ્યોત કરી,
નર રત્ન યુગ બળે,
આત્મારામ જૈન ખેળે,
તન સુદ્રઢતાં સારી,
માર્ગ વીર જયકારી,
નંદન ત્રિશલા વીર,
દમ્યું સંયમે શરીર,
સત સ્યાદવાહ વાણી,
ભારતનાં જૈનો ઋણી,
ભાવનાં શ્રીમદ્ તણી,
વહાવ્યું જ્ઞાનનું પાણી,
નર રત્ન શાસ વણી,
ગહન સંશય તણી,
રત્નાકર જ્ઞાન ડોળી,
'અમર' થયાં છે સૂરી,

પંજળ વીર કેસરી;
થયાં મહા મહારથી.
પ્રકાશીત ધન્ય પળે;
થયાં ધર્મ સારથી.
આત્મબળ બહુ ભારી;
અહો અસિ ધારથી.
શાસનનો ભાર શીર;
વિચરી વિહારથી. ૧
ફરી ફરી કરી દહાણી;
યોગી આત્મારામનાં.
સેવામાં જીવન વણી;
રાખી જગ નામના.
અજ્ઞાન તિમીર હણી;
ફરી કરી કામનાં.
પીધું અમરત ઘોરી;
જૈન ધર્મ ધામનાં. ૨

સંશોધન અને સંપાદનને લગતા સર્વ વિભાગ શાન્તમૂર્તિ આચાર્ય ભગવાન શ્રી સિદ્ધિસૂરિશ્વરજીના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયમેઘસૂરીશ્વરજીના મહાનુભાવ શિષ્ય શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિવરશ્રી જમ્બૂવિજયજી મહારાજે આ સભા ઉપર કૃપા કરી તે ભાર સ્વીકારી લીધો છે. આ અંકમાં તેમજ હવે પછીના માસિકમાં તે માટેના લેખો આવે તે વાંચવા જૈન બંધુઓ બહેનોને નમ્ર સુચના છે. જેમ અને તેમ વેળાસર અમારા તરફથી છપાવવાનું કામ શરૂ થશે.

૨ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. (છપાય છે.)

શ્રીમાન્ દેવભદ્રાચાર્યકૃત ૧૧૦૦૦ હજાર શ્લોકપ્રમાણ, પ્રાકૃત ભાષામાં પારમા સૈકામાં રચેલો તેનું આ ભાષાંતર છપાય છે. આ ચરિત્ર ગ્રંથકર્તા આચાર્ય મહારાજની વિદ્વતાપૂર્ણ સુંદર, અનુપમ, અલૌકિક રચના છે. આટલો મોટો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગ્રંથ ખીજો નથી. તેમ આવી મહત્વપૂર્ણ ચરિત્ર રચના ભાગ્યેજ ખીજા ગ્રંથમાં હશે. પ્રભુના ભવોના વિરતૂત વર્ણન સાથે, પ્રભુના દશ ગણધરોના પૂર્વભવોના ચરિત્રો સાથે આપવામાં આવેલ છે. સાથે અનેક અંતર્ગત કથાઓ અને ઘણા જાણવા યોગ્ય વિવિધ વિષયો પણ આપેલાં છે. આ એક અપૂર્વ કૃતિ છે. ૬૫ ફોર્મ સાડા પાંચસેંદ પૃષ્ઠ, અને આકર્ષક કળાની દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવેલ અનેક રંગીન ચિત્રો, મજાસુત પાછન્ડીગવડે તૈયાર કરવામાં આવશે.

૩ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર. (છપાય છે.)

શ્રી માણિક્યદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્મ્ય સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું તેનો શુદ્ધ અને સરળ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાજ્ય પ્રત્યે અપૂર્વ પતીભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં માખાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાખી, ધૂત જનની ધૂર્તતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, દમયંતીના ધર્મો, રાજ્યનીતિ, વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને અનુભવ મેળવવાની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્લોક નળરાજ્યના પૂર્વના અસાધારણ મોટા પુણ્યબંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહાત્મ્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. ખીજા અંતર્ગત સુખોષક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે.

છપાય છે.

૪ કથારત્નકોષ ગ્રંથ—શ્રીમાન્ દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજે (સંવત ૧૧૫૮ માં પ્રાકૃત ભાષામાં રચેલો છે, જેમાં સમ્યક્ત્વ આદિ તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો અને પાંચ અણુવ્રત આદિ વિશેષ ગુણોને લગતા ૫૦ વિષયો સાથે તેની મૌલિક, સુંદર પઠનપાઠન કરવા જેવી કથાઓ વાચકોની રસવૃત્તિ આપો ગ્રંથ વાંચતા નિરસ ન કરે તેની સુંદર રચના આચાર્ય મહારાજે કરી છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ ગુણોનું સ્વરૂપ, તેનું વિવેચન, તેને લગતા ગુણદોષો, લાભ-હાનિનું નિરૂપણ, આચાર્ય મહારાજે એવી સુંદર પદ્ધતિ-સંકલનાથી કર્યું છે કે જેથી આ ગ્રંથની અનુપમ, અમૂલ્ય અપૂર્વ રચના બનેલ હોવાથી તે અપૂર્વ સાહિત્ય ગ્રંથ ગણાયો છે. આ સુંદર ગ્રંથ મૂળ અંગ્રેજી પ્રસિદ્ધ કર્યો છે, જેની મૂળ કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ છે. જેનું આ સરલ શુદ્ધ ભાષાંતર પણ સાક્ષરવર્ગ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની દેખરેખ નીચે થયેલ છે. તે ગ્રંથના પાના શુમારે પાંચસેંદ ઉપરાંત થશે.

(યોજનામાં)

૫ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. ૬ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર બાષાંતરો થાય છે.
નં. ૪-૫-૬ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે.

તૈયાર છે.

દેવસી-રાધ (બે) પ્રતિક્રમણાદિ મૂળ સૂત્રો.

સૂત્રોની સંક્ષિપ્ત સમજ સાથે.

હાલ અમારા તરફથી ઉપરોક્ત દેવસી-રાધ પ્રતિક્રમણ સૂત્રની પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં આવી છે. નિરંતરની શ્રાવક-શ્રાવિકા માટેની આ આવશ્યક ક્રિયા હોવાથી આવી સખ્ત મેંધવારી હોવા છતાં અમારા ઉપર ધણી માગણી આવવાથી ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર મોટા ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૧૦-૦ દશ આના પોરટેજ ભુદું.

જૈન કન્યાશાળા, પાઠશાળાઓએ આ લાભ સત્વર લેવાની જરૂર છે. સામટી નકલ લેનાર ધાર્મિક સંસ્થાને યોગ્ય કમીશન આપવામાં આવશે.

શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિ વિરચિત શ્રી ધર્મખિંદુ ગ્રંથ.

(મૂળ અને મૂલ ટીકાનાં શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી બાષાતર સહિત.)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા મહાનુભાવ શ્રી હરિભદ્રસૂરિ કે જેઓ જૈન ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે, શ્રી મહાનુભાવ ગ્રંથકારે મુનિઓ અને ગૃહસ્થોના સાધારણ અને વિશેષ ધર્મો, મોક્ષનું સ્વરૂપ અને તેના અધિકારી વગેરે વિષયો બતાવવાને માટે આ ઉપયોગી ગ્રંથની યોજના કરી છે, અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે સમજાવ્યું છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિ ધર્મને વિસ્તારપૂર્વક પ્રતિપાદન કરનાર આ ગ્રંથ છે. જે વાચક જૈન ધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ, વિવેક અને વિષયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તત્ત્વોના રહસ્યોને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ આ ગ્રંથને આશ્વંત વાંચે તો સ્વધર્મસ્વકર્તવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષની શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે.

આ ગ્રંથની આ બીજી આવૃત્તિ છે. સુમારે ચારસેંઠ પાનાના આ ગ્રંથની કિંમત માત્ર રૂ. ૨-૦-૦

II જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર કાવ્ય સંચય. II

(સંપ્રાદક અને સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી સાહેબ, આચાર્ય ગુજરાત પુરાતત્ત્વ મંદિર.)

શ્રી જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરનારા આચર્યો, સાધુઓ, સાધ્વીઓ અને ગૃહસ્થોના જીવનચરિત્ર સૌરભને પ્રસરાવનારા પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલ પ્રમાણિક ઐતિહાસિક પ્રબંધો, કાવ્યો અને રાસોનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે. આ ગ્રંથમાં એકત્રીશ વ્યક્તિના તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય ગુજરાતી રાસોનું સરોધન કાર્ય સંપાદક મહાશય અને અન્ય સાક્ષરોએ કરેલ છે.

તેનો રચના કાળ યૌદ્ધમાં સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણસુધી સાડાચાર સૈકાનો છે, તે સૈકાઓનું ભાષા સ્વરૂપ, ધાર્મિક સમાજ, રાજકીય વ્યવસ્થા, રીત રીવાજો, આચાર વિચાર અને તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યખિંદુ એ દરેકને લગતી સત્ય પ્રમાણિક બધી માહિતિઓ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલી છે.

આ ગ્રંથમાં કાવ્યો તથા રાસોનો ગુજરાતી ભાષામાં સાર, કર્તા મહાશયો કયા કયા ગચ્છના હતા, તે તે ગચ્છોના નામો, ગૃહસ્થોના નામો, તમામ મહારાજોના રથજો, સંવત સાથે આપી આ કાવ્ય સાહિત્યની સુંદર અને સરલ ઉપયોગી રચના બનાવી છે. ૫૦૦ પાંચસો પાના કરતાં વધારે છે. કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦ પોરટેજ અલગ.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.